

Tuần Báo Vô Vi

21 tháng 1 năm 2024

Số 691

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Còn động là sao?
- 2) Quy nguyên giếng mối thì phải là sao?
- 3) Quy nguyên giếng mối bằng cách nào?
- 4) Chuyện gì là chuyện quan trọng?
- 5) Nguyên hành pháp để làm gì?
- 6) Bước sang để làm gì?
- 7) Việc gì gọi là sai lầm?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

1) Las Vegas, 27-04-2006 2:25 AM Hỏi: <i>Còn động là sao?</i> Đáp: Thừa còn động là vì thực hành chưa đúng pháp. Kệ : Duyên lành Trời độ thiếu thanh tịnh không nhận được Thức giác chính mình (<i>phải cố</i>) gắng tự tu Quán thông đời đạo quy giềng mối Khai triển chính mình tự tiến tu.	2) Las Vegas, 28-04-2006 2:40 AM Hỏi: <i>Quy nguyên giềng mối thì phải là sao?</i> Đáp: Thừa quy nguyên giềng mối thì phải cố gắng đầy công tu. Kệ : Tu tâm dưỡng tánh minh trí tuệ Khai triển hành trang trong thực hành Tự tu tự thức tự cứu mình Duyên lành Trời độ không giờ dứt.
3) Las Vegas, 29-04-2006 2:50 AM Hỏi: <i>Quy nguyên giềng mối bằng cách nào?</i> Đáp: Thừa quy nguyên giềng mối bằng cách đầy công thực hành thiền. Kệ : Quân bình thiền giác pháp thân yên Giải tỏa phiền ưu tự nối liền Cần khôn quy một càng sáng suốt Khai triển chính mình bớt khờ ngu.	4) Las Vegas, 30-04-2006 10:10 PM Hỏi: <i>Chuyện gì là chuyện quan trọng?</i> Đáp: Thừa chuyện hành pháp là chuyện quan trọng. Kệ: Thực hành chánh pháp là quan trọng Tiến hóa thâm sâu khỏi lòng vòng Quy nguyên giềng mối tự giác thông Đầy công tu luyện pháp phân huyền.
5) Las Vegas, 01-05-2006 10:20 PM Hỏi: <i>Nguyện hành pháp để làm gì?</i> Đáp: Thừa nguyện hành pháp để giúp người lâm nạn. Kệ: Chịu tu tự đạt muôn điều tốt Quý tướng Trời cao tự thực hành Hành thông đời đạo quý hơn vàng Trì tâm tu luyện tự bước sang.	6) Las Vegas, 02-05-2006 10:30 PM Hỏi: <i>Bước sang để làm gì?</i> Đáp: Thừa bước sang để học hỏi. Kệ : Học hỏi không ngừng để thức tâm Thực hành để tránh sự sai lầm Quy nguyên thiền giác tránh phân tâm Thức giác quy nguyên chẳng sai lầm.
7) Las Vegas, 03-05-2006 10:40 PM Hỏi: <i>Việc gì gọi là sai lầm?</i> Đáp: Thừa việc làm mà không biết. Kệ : Sống không dấy động tự an yên Giải tỏa phiền ưu tự giải phiền Thành tâm tận độ sống mới yên Cảm thức trần gian tự giải phiền.	

53 CHƠN KINH

Chơn Kinh 2 (tiếp theo)

...

Tại sao con người nhục là gây, nhưng mà chúng ta người tu lại chịu nhục? Tu là phần điển sáng, nhục là bóng tối nó muốn lấn áp chúng ta, mà chúng ta là ánh sáng chúng ta hóa giải cái bóng tối thì không còn nhục nữa. Sống trong cảnh nhục nhưng mà không bao giờ thấy mình nhục mới là người tu!

Mới một chút tự ái dâng lên và gây gổ sanh hoạn nạn cho cơ thể không tốt, trí óc không minh, tâm không ổn, đó là mình là người tự hại. Cho nên con người chết xuống địa ngục, riu riu ra đi. Tại sao phải riu riu ra đi chịu tội? Là vì chúng ta đã hại chúng ta, khi chết ôm một bộ luật tới trình diện ở Diêm Vương, thì Diêm Vương chỉ nhìn đó mà đưa vào những cái ngục cần học để tiến mà thôi.

Địa ngục không phải ác ôn, địa ngục là giáo dục con người tiến tới khổ thật khổ mới thức tâm, mới hiểu nguyên lý của Trời Phật mà tu. Trời Phật là người đã đạt thành, bây giờ chúng ta hành chúng ta mới tiến.

Cho nên, Thượng Đế đã cho mọi người có một gia cang. Gia cang nào cũng có kích động và phản động, dù có tiền hay là không có tiền cũng vậy thôi. Tiền là gì? Tiền là tình thương của quần chúng mà chúng ta đi trạt chiều thì nó phải là kích động. Tại sao trạt chiều? Vì tham lam! Chúng ta thành tâm phục vụ mọi người thì chúng ta sẽ có sự sống an nhiên, ra đi theo chiều

hướng phát triển vô cùng của Thượng Đế. Nhân đó chúng ta mới thấy rõ, người cần phải trở về thanh tịnh và sáng suốt.

Muốn có sự thanh tịnh và sáng suốt phải tu sửa với một pháp lành. Pháp nào ở thế gian cũng hay, mà khứ trước lưu thanh mới hay còn rước trước mất thanh thì không hay. Pháp nào mà giải được những cái trước khí trong nội tâm nội tạng của chúng ta thì pháp đó chúng ta cần đầu hành là chúng ta tiến tới. Rất rõ ràng, minh chánh rõ rệt. Mỗi mỗi phải thực hành chứ không phải nói, lý thuyết không đưa người đến đâu mà người thực hành mới gặt hái được kết quả tốt đẹp ở tương lai. Thực hành rồi, nắm pháp thực hành được rồi thì mới thấy sự sáng suốt càng ngày càng gia tăng. Sự sáng suốt là ánh sáng. Ánh sáng bùng lên thì mọi bóng tối sẽ tiêu tan, nghiệp lực không còn áp đảo chúng ta nữa. Chúng ta mới có cơ hội tu tiến trong thanh tịnh ổn định. Chứ ở thế gian có bạc tỉ đi nữa mà không biết chính mình thì không bao giờ ổn định, chỉ biết xe cộ, biết nhà cửa, biết tiệm buôn, biết xưởng, biết nhân công, càng ngày càng rối loạn.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 13 tháng 6 năm 1970

Tâm thanh bạch tu hành thanh bạch
Trí bất minh thể tình khảo đảo
Xét phận mình khổ não muôn năm
Tham sân uất hận khó tu hành.

Muốn tu, hành, thuyết đành rành
Nói sao làm vậy mới thanh nổi lòng
Chớ nên tham hận bể bồng
Đi đi lại lại tự tròng đau thương
Buông xuôi mới rõ mới tường
Phật không tiếc của, ánh gương đẹp vời
Ai ai cũng đón xét lời
Phật khuyên thế giới tự mời sửa tu
Chớ nên giết chóc đui mù
Thân hình đau đớn, dự trù tiếp tay
Tưởng lầm tạm sống là hay
Đâu dè lẫn quẩn có ngày phải tiêu
Tình thương Trời Phật rất nhiều
Người đời lại thiếu, đắc điều nơi nao?
Nội tâm biến đổi thấp cao
Đo lường chẳng kịp, làm sao thoát phiền
Diễn Trời chẳng phải của riêng
Ai ai cũng có sự liên kết này
Vấn chung hưởng nguyện vui say
Cùng chung đàm đạo mặt mày nở nang
Mau mau hợp mặt vui bàn
Tình thương sẵn có gắng hàn sửa tu.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I
4.11 PHẨM PAROSATA

115. CHUYỆN NGƯỜI GIÁO GIỚI (Tiền Thân Anusasika)

Ai khuyên răn kẻ khác,...

Câu chuyện này, khi trú ở Kỳ Viên, bậc Đạo Sư đã kể về một Tỳ kheo ni giáo giới người khác. Nghe nói, ở tại Xá Vệ có một thiện nữ nhân xuất gia, nhưng từ khi thọ đại giới, Tỳ kheo ni ấy không chú tâm vào Sa-môn pháp, chỉ tham luyến tài vật. Tại chỗ nào các Tỳ kheo ni khác không đi thi tại chỗ ấy, nàng đi khát thực một mình. Và người ta cũng dường cho nàng những món thượng vị. Bị trói buộc bởi lòng tham vị, nàng suy nghĩ: “Nếu tại chỗ này, các Tỳ kheo khác đi đến khát thực, đồ lợi dưỡng của ta bị tổn giảm. Ta phải làm thế nào để các Tỳ kheo ni khác không đi đến địa phương ấy”. Nàng đi đến trú xứ các Tỳ kheo ni và nói:

- Nay các Hiền tỷ, tại chỗ ấy có voi dữ, có ngựa dữ, có chó dữ, đó là một nguy hiểm. Chớ nên đi khát thực tại đây.

Nàng khuyên răn các Tỳ kheo ni như vậy. Nghe nàng nói, không một Tỳ kheo ni nào dám quay đầu ngoảnh về địa phương ấy.

Một hôm, trên đường khát thực tại đây, khi đi vội vào một ngôi nhà, nàng bị một con cừu hung dữ húc, làm nàng gãy xương. Người ta

chạy đến, cột hai khúc xương gãy làm một, đặt Tỳ kheo ni ấy nằm trên chiếc cang, khiêng nàng đến trú xứ của Tỳ kheo ni. Các Tỳ kheo ni nhạo cười nàng và nói:

- Tỳ kheo ni này khuyên các Tỳ kheo ni khác đừng đi, nhưng tự mình đi đến địa phương ấy, do vậy bị gãy xương.

Việc làm của Tỳ kheo ni này không bao lâu được chúng Tỳ kheo biết. Một hôm, tại Chánh pháp đường, các Tỳ kheo nói về hạnh phi công đức của Tỳ kheo ni ấy:

- Nay các Hiền giả, Tỳ kheo ni ấy khuyên răn các người khác, còn tự mình đi đến tại chỗ ấy, nên bị con cừu hung dữ húc cho đến gãy xương. Bậc Đạo Sư đến, hỏi các Tỳ kheo đang thảo luận vấn đề gì, khi biết vấn đề ấy, bậc Đạo Sư nói:

- Nay các Tỳ kheo, không phải chỉ nay, mà xưa kia, nàng cũng đã lên tiếng khuyên răn, nhưng tự mình lại không làm theo lời răn, cho nên nàng thọ khổ lâu dài.

Nói vậy xong, bậc Đạo Sư kể câu chuyện quá khứ.

(còn tiếp)

